ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՈՍՔԸ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՌԱԶՄԱՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՇՐՋԱՆԱՎԱՐՏՆԵՐԻՆ ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՎԿԱՅԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՆՁՆՄԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹՅԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

(Երեւան, 30 հուլիսի 2009 թ.)

Մեծարգո Նախագահ,

Հարգարժան նախարար,

Սիրելի Հայոց բանակի հրամանատարական կազմի ներկայացուցիչներ, շրջանավարտներ եւ բարեպաշտ ժողովուրդ հայոց,

Ուրախ ենք ողջունելու ձեզ Պաշտպանության նախարարության ռազմաուսումնական հաստատությունների ավարտական հանդիսության այս օրհնյալ օրը: Ավարտական վկայականների հանձնման նշանակալի առիթով Հայրապետական սիրով Մեր բարեմաղթանքներն ու շնորհավորանքներն ենք բերում ձեզ՝ սիրելի շրջանավարտ սաներիդ Վազգեն Սարգսյանի անվան Ռազմական ինստիտուտի, որի հիմնադրման 15-ամյակն է տոնախմբվում այսօր, ինչպես եւ Արմենակ Խանփերյանցի անվան ռազմական ավիացիոն ինստիտուտի եւ Մխիթար Հերացու անվան բժշկական համալսարանի ռազմաբժշկական ֆակուլտետի: Մեր գնահատանքն ենք բերում բարեջան դասախոսներին եւ տեսչական մարմիններին, որ տարիներ շարունակ իրենց ջանադիր աշխատանքով եւ բեղուն գործունեությամբ կրթում եւ դաստիարակում են արժանավոր սպաներ Հայոց բանակի, որպեսզի մեր բանակը միշտ լինի մարտունակ ու անպարտելի եւ զորավոր լինի բազուկը հայ զինվորի:

Մեր պատմության ընթացքում Հայրենիքի պաշտպանների ուխտը՝ հաստատված Ամենազոր Աստծո եւ ժողովրդի առջեւ, ազգային կյանքում դրսեւորվել է անձնվիրության ու անձնազոհության հիանալի օրինակներով, դժվարությունների առջեւ երբեք չընկրկելու եւ նվիրյալ ծառայությունը հաղթանակներով պսակելու հերոսական առաքելությամբ: Այս քաջարի ոգին, նվիրումն ու հավատարմությունը առ Հայրենին միշտ կենդանի է հայոց սրտերում, որի վկայությունը եղան հաղթանակը Արցախյան հերոսամարտում, Հայոց բանակի առավել հզորացումը եւ նշանակալի ձեռքբերումները:

Որպես Ամենայն Հայոց Հայրապետ՝ այսօր փառք եւ գոհություն ենք վերառաքում Ամենակարող Աստծուն, որ զորեղ է Հայոց բանակը ազգանվեր ծառայությամբ մեր զորականների ու զինվորների, ովքեր գիտակցում են, որ հաղթանակը ձեռք է բերվում ոչ միայն զենքով, այլեւ առ Աստված հավատքով, Հայրենյաց սիրով, ազգային սրբազան մեր արժեքները պաշտպանելու նախանձախնդրությամբ ու հոգու խիզախումներով:

Սիրելի զինվորներ եւ զորականներ, երկնավորի օրհնությունն ու հովանավոր Աջի զորակցությունն ենք հայցում ձեզ, որպեսզի մշտարթուն ծառայությամբ լինեք պաշտպանը խաղաղության, բարու, արդարության ու ճշմարտության: Թող Ասպված խաղաղ պահի Հայրենի մեր երկիրը, հայոց պետականությունը, զորացնի յուրաքանչյուրիս մեր ծառայության մեջ եւ մաքուր երկնքի ներքո առաջընթաց ու բարօրություն պարգեւի աշխարհասփյուռ մեր ժողովրդին: Թող միշտ շողա փառքն ու պարծանքը Հայոց բանակի՝ հանուն Տիրոջ Սուրբ Անվան, հանուն հայոց ներկայի ու գալիքի:

Պահպանիչ եւ յոյս հաւատացելոց Քրիստոս Ասպուած մեր,

պահեա՛ եւ պահպանեա՛ զհայրենի երկիրս մեր Հայաստան, զիշխանութիւն եւ զպաշտօնեայս սորա, զզօրս եւ զզօրականս Հայոց բանակի, զԵկեղեցիս Հայաստանեայց եւ զազգս Հայոց

ընդ հովանեաւ սուրբ եւ պատուական

Խաչի Քո ի խաղաղութեան.

փրկեա՛ եւ ազատեա՛ յերեւելի եւ յաներեւոյթ թշնամւոյն:

Արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զՔեզ ընդ Հօր

եւ ընդ Սրբոյ Հոգւոյն,

այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԸ «Ս. ՍԱՀԱԿ-Ս. ՄԵՍՐՈՊ» ՇՔԱՆՇԱՆՆԵՐ ՀԱՆՁՆԵՑ ԱՐՇԱԿ ՄԱԴՈՅԱՆԻՆ ԵՒ ՎԱՀԱԳՆ ՍՏԱՄԲՈԼՑՅԱՆԻՆ

Հուլիսի 3-ին, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնում, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ծայրագույն Պատրիարք եւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի հանդիսապետությամբ տեղի ունեցավ հայագետ Արշակ Մադոյանի եւ երգեհոնահար Վահագն Ստամբոլցյանի մեծարման հանդիսությունը: Հայրենիքին, հայ մշակույթին եւ Հայ Առաքելական Եկեղեցուն բերած ծառայությունների համար Հայրապետական կոնդակով նրանք արժանացան Հայոց Եկեղեցու «Սուրբ Սահակ-Սուրբ Մեսրոպ» պատվո բարձր շքանշանին:

Հանդիսության ընթացքում նշանավոր երգեհոնահար Վահագն Ստամբոլցյանի կյանքին եւ գործունեությանն անդրադարձավ կոմպոզիտոր, կոմիտասագետ Արթուր Շահնազարյանը: Նա իր խոսքում նշեց, որ խորհրդային տարիներին Վահագն Ստամբոլցյանի խիզախության շնորհիվ եկեղեցուց դուրս բազմաթիվ երաժշտասերներ հաղորդ դարձան հայ հոգեւոր երաժշտությանը եւ Հայոց Եկեղեցու անմահ գանձերին: Բանախոսը կարեւորեց նաեւ մեծարյալի մանկավարժական բեղուն գործունեությունը Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիայում:

Հայագետ Արշակ Մադոյանի անցած ուղին ներկայացրեց Գեւորգյան Հոգեւոր ճեմարանի դասախոս Պետրոս Հովհաննիսյանը: Նա ընդգծեց մեծարյալի նվիրումը հայ մշակույթին եւ հայ մատենագրությանը՝ կարեւորելով նրա հայագիտական աշխատությունները եւ գիտամանկավարժական գործունեությունը: